

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Vita Benedicti Papae X. Vvlgo XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO CHRISTI 1302. ad nihilum, Alberto Austrino Teutonico principe palam nuper decretis eius comprobato.

Eas rex causas grauius secum considerans, rationem irarum exequendarum perquirat. Neque difficilis mox via Bonifacii irritandi inuenta. Columna gens Roma opibus & clientelis insignis, octauo inter comitorum arcana, suffragii iure ne eligeretur, obstiterat. Itaque eis quoque Bonifacius per speciem expilati thesauri ecclesie, effecerat ut & ades & suburbana familia publice diruerentur, & qui eorum cardinales iam essent venerando collegio excederent. Interea Stephanus ex ea gente profugus in Gallia agitans, idoneus Philippo visus est, per quem initia malorum fierent. Captus comiter humaneque haberi, liberaliusque quam fortuna exulantium est. Ad hoc Philippus, ne quid impotentia pretermitteret, sacerdotales Galliarum titulos, a pontificibus antea pro decretis proque more sancte matris ecclesie componi solitos, ipse ordinare citra consensum presulis Romani statuit.

Qua ubi summus antistes intelligit, grauissime tulit iniuriam pestimi exempli, id quod erat existimans, si vel antecessorum recte constituta temere rescinderentur, vel auctoritatem pontificiam laicus princeps profanasset. Et paulo post hæc de indicta Synodo subiungens ait: Itaque quo partes sua iustiores vulgo noscerentur, lege potius agere quam armis instituit. Prelatos Gallicos maiores conuenire Romam vniuersos iubet, ad publicam Synodum celebrandam. Hi, ne regno decederent, Philippi prohibitione intercluduntur. Quibus rebus ad octauum Bonifacium delatis, increpatur rex primum per literas, deinde, cum castigationem contumacia paruipenderet, sacrorum participatione arcetur. Neque eo minus, prelatis regni ipse Lutetiam accersitis, causam quoque suam approbare nititur. Hæc de Philippi regis excommunicatione Vecerius.

VITA

BENEDICTI PAPÆ X.

VVLGO XI.

BENEDICTVS huius nominis decimus (qui enim opinionione vulgi decimus numeratur, schismaticus & antipapa fuit, vt videre est in vita Stephani decimi & Nicolai secundi) patria Taruisinus, sancti Dominici ordinis generalis, Nicolaus antea vocatus, propter raram & singularem doctrinam, Ostiensis cardinalis a Bonifacio creatus, eidem in sede pontificali successit, xi. Kalendas Nouembris anno Domini 1303. Alberto imperante. Sciarram cum sectatoribus in iudicium vocauit: venire recusantem de integro excommunicauit. Cognita vero Philippi regis causa eumdem absoluit: cardinalibus Columnensibus eum-

Concil. Tom. 28.

SSC

dem fauorem impertiit, sed ad breue tempus tamen vti pileo rubeo prohibuit. Cardinalibus aliquot creatis, res Italia componere studuit, vt, iis sedatis, Christianis in Syria laborantibus auxilium ferre posset. Verum in ea deliberatione Perusium profectus, ibidem mortuus est ipsis Nonis Iulii anno 1304. cum sedisset menses octo, & dies septemdecim, in ecclesia fratrum Prædicatorum sepultus est. Miracula ab ipso edita sanctitatis eius sunt euidentissima signa, nam ægrotos sanauit, & dæmoniacos liberauit. Post eius mortem sedes tredecim menses, & duos dies vacauit.

VITA

CLEMENTIS PAPÆ V.

ANNO
CXXIII
1303

CLEMENS quintus Vasco, Bertrandus Gotto ante nomenatus, ex episcopo Burdigalensi electus fuit ipsis Nonis Iunii, anno 1305. tempore Alberti imperatoris. Hic Burdigala Lugdunum pertransiens, eo omnes cardinales conuocauit, curiamque Romanam in Gallias traiecit, vbi septuaginta & amplius annis perseuerauit. Coronationi illius rex Franciæ, frater eius, & dux Britannia interfuerunt. Sardiniam Friderico Sicilia regi dono dedit, ea solum conditione, vt ex ea Saracenos abigeret. Sectam Fratricellorum hæreticorum, ordinemque Templariorum multis erroribus implicitorum, Concilio Vienneensi exterminauit. Venetos, qui cum præiudicio ecclesiæ ad Ferrariensem principatum aspirabant, excommunicauit. Idem bis contra Florentinos & Lucenses tentauit, quod ab armis contra Pistorienses sumptis abstinere nolent, absolutionem tamen postea, quod in Ferrara recuperanda pontificem iuissent, consecuti sunt, Robertum, patre eius mortuo, regno Neapolitano inuestiuit. Henricum ducem Luxemburgensem imperatorem electum confirmauit, ea conditione, vt post biennium coronam accepturus Romam veniret. Bonam pecuniæ summam ad Lateranum incendio absumptam restaurandam misit. Diuersis ordinationibus plures cardinales creauit. Columnenses restituit: Nogaretium & Sciarrã ad instantiam & petitionem regis Franciæ absoluit. Verum Bonifa-